

Інформаційне суспільство та його вплив на соціокультурні зв'язки людства

Леонід Цубов¹, Наталія Божко²

1. Кафедра економіки і маркетингу, ІППТ Національного університету «Львівська політехніка», УКРАЇНА, м.Львів, вул.Горбачевського, 18,
E-mail: tsubov@gmail.com
2. Кафедра українознавства, Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького, УКРАЇНА, м.Львів, вул. Пекарська, 69,
E-mail: bozhkon@ukr.net

In the modern social life, the role of information is rapidly increasing and consequently there are a number of people involved in the production of up-to-date technologies, information products and services.

This paper attempts to analyze the historical ways of improvement of the semiotic and communicative human activity to answer a question whether the current process of information society does not destroy the social and cultural ties that man has created during own social life.

Ключові слова □ інформаційне суспільство, історія, людство, культурогенез, глобалізація.

Процес формування сучасного інформаційного суспільства є закономірним кроком культурогенезису людства. Сучасний рівень новітніх технологій дає можливість швидко та оперативно отримувати потрібну інформацію. Однією з особливостей інформаційного суспільства є спосіб пошуку і збереження інформації. Сьогодні, людині, яка шукає інформацію, не потрібно витрачати час на бібліотеки, пошук книг та їх перегляд. Потрібно лише володіти певними навичками пошуку інформації у всесвітній мережі. Ця ситуація спонукає, з одного боку, замислитись над швидким поступом комунікативних зв'язків і тільки вітати прогрес у цій царині. З іншого боку, постає закономірне питання, а чи не втрачає сучасне покоління, того, що формує суть традиційного людського середовища нашого історичного буття.

Метою цього дослідження є спроба проаналізувати історичні шляхи вдосконалення семіотичної і комунікативної діяльності людства, щоб відповісти на питання: чи сучасний процес формування інформаційного суспільства не руйнує соціокультурних зв'язків, які створила людина за час свого суспільного існування.

На цивілізаційному шляху людства можна прослідкувати потужний духовний процес розвитку комунікативних зв'язків. Знання, досвід, мудрість, що їх необхідно було зберегти для наступних поколінь, сприяли виникненню одного з найбільших досягнень у людській історії – писемності.

Тисячі років писемність була одним із методів навчання, способом збереження і передачі інформації. Однак, з часу виникнення писемності і до нашого часу, йде процес не тільки збереження та передачі інформації, а й її нищення. Причиною зникнення тієї чи іншої інформації могли бути – недбалість людини, що записувала її, релігійний фанатизм, нетолерантність

тощо. Носії інформації – рукописи, глиняні таблички, берестяні грамоти, пергаментні сувої – навмисне палили, нищили або просто забували. Згодом, коли людство у XV ст., завдяки винаходу Гуттенберга, зуміло перейти на вищий рівень збереження і передачі інформації – друкарство, були допущені ті ж самі помилки. Соціум Нового часу вже з погордою ставився до надбань Середньовічної і Ренесансної духовності. Звідси зневажливе ставлення до цілого пласту духовних цінностей створених людством і самочинне рішення, чи зберігати ту чи іншу пам'ятку культури для майбутнього, якщо вона не несе безпосередньої практичної користі.

Втрачені духовні багатства зобов'язують нас пам'ятати, що жодна, навіть найсучасніша форма комунікативного зв'язку у інформаційному світі не може претендувати на винятковість і не має права призводити до знищення або забуття вже наявних форм.

На нашу думку, папіруси, глиняні таблички, берестяні грамоти, книги, електронні носії є лише формами збереження інформації. Ці форми мають історичний характер, але залишаються незмінними прагнення до вдосконалення методів отримання інформації. Тобто активізації інтелектуальної діяльності людини. Тільки завдяки творчій розумовій діяльності людини людство зуміло підійти до рівня інформаційного суспільства. Однак маючи величезні можливості в отриманні інформації, ми, на жаль, не завжди вміємо правильно користуватись нею. Відомий письменник, науковець Мічіо Кайку у своїй роботі «Майбутнє фізики» процитував професора біохімії Бостонського університету Айзека Азімова прогножуючи майбутнє : «Найсумніше в сучасному суспільстві те, що наука нагромаджує знання швидше, ніж суспільство нагромаджує мудрість користуватися нею» [1, с. 394].

Таким чином, сьогоднішньому інформаційному суспільству необхідна мудрість, що дасть можливість правильно використовувати наші інтелектуальні здобутки. Або як стверджував Е.Тоффлер у відомій роботі «Шок майбутнього» підготуватися до сприйняття майбутнього [2]. Адже, ми стоїмо тільки на початку шляху створення інформаційного суспільства. І наразі немає жодних альтернатив творчій, духовній діяльності людини, яка створює те, що носить назву людське суспільство. Можливо, тому так обережно слід відноситись до безапеляційних висновків певної когорти науковців, що потрібно нам у майбутньому, а від чого слід відмовитись. На нашу думку, необхідно пам'ятати, що нові форми і методи пошуку та збереження інформації в сучасному суспільстві – закономірний процес цивілізаційного поступу людства. І якщо рухаючись по цьому шляху ми зможемо зберегти нашу людську сутність, то можливо інформаційне суспільство не буде останнім у еволюційному ланцюгу нашого майбутнього.

Література

1. Мічіо Кайку. *Фізика майбутнього*. – Львів: Літопис, 2013. – 432 с; 2. Тоффлер Е. *Шок будучого* – М.:000 Изд.-во АСТ, 2002, -557 с.